

ஊர் ஊர் கவிதைகள் - கவிதைகள் - கவிதைகள் - கவிதைகள்

[சொல்லப் போனால் அந்த ஓரே ஓர் கவிதைக் காகத்தான் வாங்கியதே இந்தப் புத்தகம். பண்ணின் உடலை, தனக் கான ஓர் மதுக்கோப்பையாய் மட்டுமே ரசிக்கத் தெரிந்த ஆணுக்கு, அந்தக் கோப்பையின் மலே உள்ள விரிசல்களும், கற்கைகளும், கீறல்களும் உறுத்துவது மிகப்பெரும் துரோகம்.

பண்ணின் மீ தான் ஆணின் பார்வையின் துரோகம். வக்கிரம். பெரும் பாலான ஆண்களின் எல்லாப் போர்வகைகளிலும் ஒளிந்துள்ள எண்ணத்தையே இந்தக் கவிதை சூட்டிக் காட்டியது.

ஆயிரமாயிரம் புரட்சிக் கவிதைகள் வாசிக்கும், உணர்ச்சிக்கனல்கள் பொங்கும் உரகைளை நிகழ்த்தும் அனைவரிடமும் அதே போன்ற போர்வகைகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. தவிர்க்க இயலாத, மறக்க இயலாத, போட்டுடக்கை இந்த ஓர் கவிதைக் காகவகே கவிஞரை பாராட்டலாம்.

மிக மெல்லிய குரலுடன் ஒலிக்கும் சோக இழைகளே முழுதும் நயந்துள்ளன இந்தத் தொகுப்பை. இது கவிஞரின் பிரதிபலிப்பாகவே எடுத்துக்கொள்ள முடிகிறது. மென்மையான பாடல்கள் எனினும் அழுந்தப் பதித்துவிட்டே செல்வன் எனினும் வரைக்கியம் பாராட்டத்தக்கது.]

இது வரை வாசித்த யிராததால், கஹரை.... அவரின் 'இரண்டாம் ஜாமங்களின் கதையை இப்போதுதான் வாசிக்க ஆரம்பித்துள்ளேன். அதற்கும் முன் இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பை முடித்துவிட்டேன். சிறிய தொகுப்புதான் எனினும் அபாரமான சொல்வளமும், விரிந்த கற்பனைத் திறனும் கொண்டவர். அழகிய கவிதைகள் மனதை

ஈரமாக கிக் கொண்டயே உள்ளது வாழ்த்துக்கள் சகோதரி...!

சொல்லப்போனால் அந்த ஓரே ஒரு கவிதையைக் காகத்தான் வாங்கியதே இந்தப் புத்தகம். பண்ணின் உடலை, தனக்கான ஒரு மதுக்கோப்பையாய் மட்டுமே ரசிக்கத்தரிந்த ஆணுக்கு, அந்தக் கோப்பையின் மலே உள்ள விரிசல்களும், கற்கைகளும், கீறல்களும் உறுத்துவது மிகப்பெரும் துரோகம்.

பண்ணின் மீ தான் ஆணின் பார்வையின் துரோகம். வக்கிரம். பெரும்பாலான ஆண்களின் எல்லாப்போர்வகைகளிலும் ஒளிந்துள்ள எண்ணத்தையே இந்தக் கவிதை சுட்டிக்காட்டியது. ஆயிரமாயிரம் புரட்சிக் கவிதைகள் வாசிக்கும், உணர்ச்சிக்கனல்கள் பொங்கும் உரகைகளை நிகழ்த்தும் அனைவரிடமும் அதே போன்ற போர்வகைகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. தவிர்க்க இயலாத, மறக்க இயலாத, போட்டுடக்கைக் கும் இந்த ஓர் கவிதையைக் காகவகே கொண்டாட்கின்றனே கவிஞரை.

எனினும் இயற்கை, இயல்பு என்பது இழப்புகளையும், இறப்பையும் உள்ளடக்கியது. அந்த இழப்புகளை அடரைத்தறக்க எப்படி ஒரு ஆண், ஒரு பண்ணின் மீது பழிசுமத்த இயலாததோ, அதே போலத்தான் பண்ணும் அந்தப் பழியினை இயற்கையின் மீது போடும் தவறாகின்றது.

//உன்னக்கை காட்டிலும் மிக மனோசமான துரோகத்தை புரிந்திருக்கிறது இயற்கை எனக்கு//
எனும் போது தப்பிக்கும் மனோபாவமே வளிப்படுகின்றது. இதுதான் இயற்கை இதனைச் சரித்ததே தீரவண்டும் எனும் பரோலிக்கொள், எனக்கனே இப்படி நடந்தது எனும் ஓர் விசும்பலும் அடங்கியுள்ளது.

முதல் கவிதையை மனித உளவியலை அழகாய்த் தொடர்ச்சலெலும் விதமாய் அமரைத்துள்ளது மிக இனிமை. அதே போன்ற இனிமை, இறுதிக் கவிதையிலும் ஒரு திடத்துடன் கட்டி வளிப்படுகின்றது. நடவில இரக்கம் ஆக்கங்களிலெல்லாம் திடமும், இயலாமையும், மனச்சோகமும், தாழ்மையும், துயரமும், எப்போதாவது ஒரு சிறிய சிரிப்பும் கட்டியதாய் வண்ணக்கலவதை இத்தத் தொகுப்பு. ஆனால், ஒரு கவிதையிலும் கட்டி ரளதரமோ, கோபக்கமும்றலோ தனப்படவில்லை.

மிக மலெலிய கரலுடன் ஒலிக்கும் சோக இழகைகளே முழுதும் நயித்துள்ளன இந்தத் தொகுப்பை. இது கவிஞரின் பிரதிபலிப்பாகவே எடுத்துக்கொள்ள முடிகிறது. மனமயான பாதம்தான் எனினும் அழுந்தப் பதித்துவிட்டே சலெவனே எனும்

வரைக்கியம் பாராட்டத் தக்கது.

தாம்பத்தியம் அல்லது திருமண பந்தம் -- இதனை ஏன் ஒரு குற்றப்பார்வையிலையே பாரக் கிறார் என்பது வியப்பாக உள்ளது. ஓரிடத்தில் //காட்சியை விரிக்கும் போது ஓட்ட இயலாமல்தாம்பத்தியமும் தன் விசித்திர சூயக் காட்சிகளாகும்// என்பது திருமண உறவு பற்றிய கவிதைகளில்லாமல் வாசகனையும் துரத்துகிறது. ஆசுவாசமே அற்ற, அதிகாரம் நிறைந்த, சுவாசிக் கும் நெருக்கடியை உள்ளடக்கிய ஒரு காட்டு போலவே தாம்பத்திய உறவு எல்லாக் கவிதைகளிலும் உருவகப்பட்டுத் தப்புகின்றது. இரூக்கலாம். ஆனால் பெரும்பான்மை மட்டுமே உண்மை ஆகும் என்பதுதான் சிக்கலான களேவி.

சமீபத்தில் கடக்க வேண்டிய நிரப்பந்தத்திற்குள்ளான சில வாழ்க்கை முறைகள் // சமூகமான தாம்பத்தியங்களான தன் இரகசியமோடு மட்டும் ஜீவித்து சுகித்திருக்கும் உயிரினங்கள் இரூக்கக் கட்டும் இப்பிரபஞ்சத்தில் // எனும் வரிகளை மெய்ப்படுத்துகிறது. அப்படியான உயிரினங்கள் இரூக்கமோ என்னும் களேவியை விடவும் ... இரூக்கலாம். இரூக்க வேண்டாம் ... நம்பிக்கையுடன் கடந்து செல்வோம் என வாழ்வை முன் நகர்த்துகின்றது.

கவிஞரின் பின்னணி, அல்லது வாழ்வு, அவரின் சிந்தனைப்போக்கு இப்படி எதுவுமே தெரியாமல் வாசிப்பதால் இது அசௌகரியத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. ஆனாலும் புத்தக, வாசிப்பே அயர்வதை தரும் போது புத்தக ஆசிரியரைப் பற்றியும் தடேத் தடே வாசிக்க இன்னொருவர் யாரிடமாவது மணித்தியாலங்கள் சில கடன் வாங்கினால் சிறப்பென நின்கைகிறேன். நடக்கக் கட்டியதா??

பல கவிதைகளிலும் கொட்டுந்தனிமையும், நிராகரிப்பின் வலிகளும், புறக்கணிப்பின் துயரங்களும் இழையோடுகின்றன. வண்ணாத்திப்பிச்சிகளிடமும், உயரச் சூழலும் மின்விசிறியிடமும், சுவரில் மாட்டியிருக்கும் படத்திடமும் பசேமயலும் வறும்மையை புத்தகமெங்கும் காண இயலவது ஒரு துக்கத்தகைக் கடப்பது போல் பெரும்பிச்சதைத் தருகின்றது. கனம் மிகுந்த வரிகள்.

சில கவிதைகளில், தன் உணர்வுகள், தன் விருப்பு வறும்புகள், தன் தவேகைகள், தன்னுலகம் என எல்லாமே முக்கியத்துவம் பெறாதவென்பது இயற்கையாகப் படவில்லை. அதே போல்தான் //இயலாமல்// எனும் கவிதை அதிரவகைகின்றது. தன் வாழ்வைக் கொண்டு ஒரு பெரிடிக் காக வரே பிடிக் கமயலும் சிறு கொடியை இரூக்கமற்றுகடப்பது சமீபக் க இயலாமல் போகிறது... சில இடங்களில் மூற்றுப்பெறா வாக் கியங்களையே போல.. சொற்றொடர்களைப் போல.. அந்தரத்தில் ஊஞ்சலாடும் உரையாய் தத்தளிக்கின்றது.

